

S'acaba la 'forza'

El partit de Silvio Berlusconi, Forza Italia, amb un paper dominant temps enrere, s'està desintegrant.

© *The Economist*

En un sopar just abans que el parlament italià comencés l'aturada d'estiu, Silvio Berlusconi, antic primer ministre, va dir a un grup de diputats de Forza Italia que volia "morir com el número u del moviment". Últimament comença a fer l'efecte que Forza Italia podria morir-se abans que el seu fundador. El mes que ve Berlusconi farà 79 anys, però no ha nomenat cap successor. Al contrari, el lideratge del seu partit s'ha personalitzat cada cop més. Al centre hi ha Berlusconi; al seu voltant, un cercle de cortesans, entre els quals hi ha la seua xicota de 30 anys, una ex-vedet.

Temps enrere Forza Italia era el partit dominant del centredreta italià. Va liderar una aliança que va obtenir el 47% dels vots a les eleccions generals del 2008. Ara els sondejos li n'atorguen menys del 12%. Els votants n'han fugit en massa: alguns per la inepta gestió de la crisi que va fer Berlusconi; d'altres, indignats amb la seua vida privada, i d'altres, com a protesta per la seua decisió, l'any passat, de pactar reformes constitucionals amb el primer ministre de centreesquerra, Matteo Renzi. Els italians veuen Berlusconi com algú que pertany al passat del seu país i no al futur.

Més que enfonsar-se amb el partit, diversos antics delfins i confidents de Berlusconi l'han abandonat. Les desercions es van consumir el 29 de juliol quan Denis Verdini, que havia estat cap de l'aparell del partit i arquitecte del pacte amb Renzi, va presentar un nou grup parlamentari que ell considera la base d'un nou moviment. El primer de marxar havia estat Angelino Alfano, el qual temps enrere es postulava com el futur líder de Forza Italia, que es va separar del partit per formar el Nou Centredreta (NCD), ara integrat a la coalició de Govern de Renzi. Paolo Bonaiuti, antic portaveu de Berlusconi, es va unir a l'NCD poc després. Raffaele Fitto, un altre successor potencial de Berlusconi, ha trencat amb ell aquest any.

Seria lògic pensar que la descomposició del principal partit de centredreta animaria Renzi. Paradoxalment, però, ai-

xò li pot causar problemes. Renzi necessita tots els aliats possibles per impulsar el seu aclaparador paquet de reformes constitucionals. Berlusconi va deixar de donar suport a les reformes al febrer, i els cismes de Forza Italia en compliquen el panorama.

La reforma constitucional podria ser l'èxit principal de Renzi. Durant dècades la governabilitat d'Itàlia ha estat gairebé paralitzada per la igualtat de forces de les dues cambres del parlament. Renzi vol restringir les competències del Senat: a la tardor es votarà una esmena sobre aquesta qüestió. El partit del primer ministre, el Partit Democràtic (PD), és el grup més fort en un parlament fragmentat, i Renzi ha emprès altres reformes jugant amb aliances diferents per a cada llei (els italians ho anomenen "la política dels dos forns": un per a la carn i l'altre per al peix).

La mala gestió de la crisi que va fer Silvio Berlusconi i els escàndols de la seva vida privada han fet molt de mal a Forza Italia.

Però, després d'un any i mig al càrrec, Renzi s'ha debilitat. Les enquestes de final de juliol li donen tan sols un 35%, i les eleccions locals van representar un fort revés per al PD. El primer ministre potser està en una posició massa dèbil per atreure altres partits en les coalicions canviants de "la política dels dos forns", diu Giovanni Orsina, professor d'història contemporània a la Universitat Lliure Internacional de Ciències Socials Guido Carli, de Roma. Al maig el parlament va aprovar una nova llei electoral que garanteix una majoria al partit que obté més vots i no pas, com passava abans, a l'aliança electoral guanyadora. Això podria beneficiar el PD en les pròximes eleccions, però ara no gaire.

El nou grup de Verdini té la intenció de donar suport a les reformes de Renzi, si bé els seus membres no s'uniran a la majoria de Govern. Tot i així, el suport

d'un seguit d'ex-diputats de Forza Italia agreujarà el descontentament a l'esquerra del PD, on els membres més radicals del partit ja s'estiren els cabells per les polítiques de Renzi, al seu entendre massa favorables a les empreses. A més a més, Verdini encara té més problemes amb la llei que Berlusconi. Té quatre processos pendents, acusat de frau, malversació i corrupció.

Verdini nega tots els delictes, però no és exactament un aliat ideal per al PD. La premsa italiana fa setmanes que especula amb el fet que Renzi podria buscar un nou pacte amb Berlusconi. Això dividiria totalment el PD. Forza Italia pot ser que tingui les hores comptades. Però el projecte de Renzi de revitalitzar la democràcia italiana tampoc no fa gaire bona cara. •

Traducció d'Arnau Figueras

El Temps

**Nova
maqueta**

**Nous
opinants**

**Nou
format**

**Nou
Temps**

**Ja al teu
quiosc**

Per fer-te
subscriber entra a
www.eltamps.cat

escriu-nos a
[subscripcions@
eltamps.cat](mailto:subscripcions@eltamps.cat)

o telefona al
902131025.

Us atndrem de
9.00 a 14.00 hores